

1ST DAY AT A CALLCENTER

Blijspel in drie bedrijven

door

JOLANDA VAN DER MEIJDEN

Met dank aan

mijn callcenter collega's

en in het bijzonder Piet Fransen

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **1ST DAY AT A CALLCENTER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOLANDA VAN DER MEIJDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

- Hubert - directeur, 45 jaar
- Bianca - vriendin van de directeur, 25 jaar
- Berry - callcenter medewerkster, 40 jaar
- Hetty - callcenter medewerkster, 25 jaar
- Miranda - callcenter medewerkster, 20 jaar
- Katrien - callcenter medewerkster, 55 jaar
- Edith - callcenter medewerkster, 18 jaar
- Mark - bezorger, 25 jaar

PERSOONBESCHRIJVING:

HUBERT - Directeur, erg trots op zijn bedrijf, beetje machofiguur.

BIANCA - De veel jongere vriendin van de directeur. Vooral bezig met geld en roddelen.

BERRY - Heeft ervaring als callcenter medewerkster en laat dat ook duidelijk merken, aast op de functie van leidinggevende... en op de baas.

HETTY - Gezellige, goedlachse jonge vrouw.

MIRANDA - Kletskaus, roddeltante. Kan het goed vinden met Bianca.

EDITH - Jong, "verlegen" meisje.

KATRIEN - Oudere gezellige vrouw, recht voor z'n raap. Accent.

MARK - Gezellige jonge vent.

DE PLAATS:

Het stuk speelt zich af in een callcenter. Dit callcenter is net nieuw en onderdeel van een groot postorderbedrijf (naam zelf te verzinnen).

Het podium is in twee stukken verdeeld. Links een klein deel met kantoor. Groot bureau, stoel erachter en twee ervoor. Een deur verbindt het kantoor met de werkvloer. Mooi ingericht, misschien met schilderij aan de muur, ziet er allemaal luxe uit.

In het midden van de werkvloer staan vier bureaus met computer en telefoon. Twee plaatsen zijn gericht naar de zaal en twee naar het midden van het podium. Achter de bureaus staat een grote archiefkast. Naast één kant van de kast zit een raam. Onder het raam staat een kastje met een fax en een printer erop. Links is een deur naar het kantoor van de baas, recht een deur naar de opslagruimte/kantine. Links, naast de deur van de baas, staat een kastje met daarop een koffiezetapparaat. In het kastje staan bekers etc.

Het kantoor is overdreven ingericht, als voor een directeur van een heel groot bedrijf. De werkvloer is erg kaal.

De meeste situaties in dit toneelstuk zijn gebaseerd op waargebeurde situaties, maar de personages zijn volledig fictief.

TIJD:

1e bedrijf 1e scène: een middag

1e bedrijf 2e scène: een paar dagen later

2e bedrijf: volgende dag

3e bedrijf 1e scène: een ochtend, dagen later

3e bedrijf 2e scène: volgende ochtend

EERSTE BEDRIJF

HUBERT: (*op*) Oké, daar gaat ie dan (*zwaait de deur open, Bianca komt binnen*) En... wat vind je ervan?

BIANCA: (*begint overdreven enthousiast maar zwakt steeds verder af*) O, wauw, geweldig, fantastisch, wat een enorm... klein... saai... kantoor...

HUBERT: (*gezicht betrokken*) Vind je het niets?

BIANCA: Naja... eh... het is wel veel kleiner dan ik me had voorgesteld eerlijk gezegd. (*ziet zijn gezicht, probeert positief te doen*) Maar de opslagruimte is groot en daar gaat het natuurlijk om, niet dan?

HUBERT: Nou, het belangrijkste werk gebeurt hier.

BIANCA: Het belangrijkste werk gebeurt hier? Is het bezorgen niet het allerbelangrijkste dan?

HUBERT: Zonder bestellingen geen bezorgingen. De dames die hier aan het werk gaan, zullen zoveel mogelijk moeten verkopen. Het was mijn bedoeling om een zo prettig mogelijke sfeer te creëren in dit kantoor, waardoor ze meer verkopen. (*verontschuldiging, omdat Bianca hem vreemd aankijkt*) Naja, dat heb ik een keer ergens gelezen.

BIANCA: O. Goh.

HUBERT: (*teleurgesteld*) Je vindt het echt niets hè?!

BIANCA: Nou, misschien heb ik gewoon een ander idee van prettige sfeer dan jij. Maar ik ben ook nog nooit eerder op een kantoor geweest, dus ik heb ook geen idee hoeveel erger het nog kan.

HUBERT: Hoeveel erger?!

BIANCA: Eh... naja, je snapt wel wat ik bedoel.

HUBERT: Ja inderdaad, ik snap het, het is nu al een enorme flop en we zijn nog niet eens echt begonnen!

BIANCA: Ach toe, kom op, het valt heus wel mee. En je hebt mij toch?! Ik heb misschien geen verstand van kantoren, maar wel van prettige sfeer, dus als je mij nou gewoon mijn gang laat gaan, dan komt het helemaal goed hier.

HUBERT: (*geeft haar een zoen op haar voorhoofd*) Wat ben je toch ook een schatje! Kom, dan laat ik je mijn kantoor zien. (*wijst*) Door die deur daar. (*beide kantoor in, deur blijft open*)

BIANCA: Ooooo, Hubert, wat geweldig! Wat een ruimte. En dat bureau, schitterend! (*overdreven met handen over bureau heen*) Je hebt dus blijkbaar toch verstand van sfeer!

HUBERT: (*lacht*) Ik wist wel dat je dit mooi zou vinden. En moet je eens in dat linker laatje kijken, de bovenste.

MARK: *(op)* Ah, Hubert is er al. *(gniffelt)* Met zijn nieuwe vlam zo te horen.

BIANCA: *(haalt klein pakje uit de lade)* O Hubert, dit is toch niet wat ik denk dat het is?

HUBERT: Dat hangt ervan af wat je denkt schatje.

MARK: Die denkt dat het een trouwring is, wedden.

BIANCA: Mag ik het gelijk open maken?

HUBERT: Natuurlijk.

BIANCA: *(maakt pakje snel open)* O, ik ben zo benieuwd, ik... o... het zijn oorbellen. *(probeert blij te klinken, wat niet echt lukt)* En zulke mooie ook.

MARK: *(lacht)* Zei ik het niet? Ha, die dacht echt dat hij haar ten huwelijk zou vragen.

HUBERT: Vind je ze echt mooi schatje?

BIANCA: Ja, natuurlijk, ze zijn schitterend. Ik ga ze gelijk in doen, goed? Ik ben zo terug. *(kantoor uit, laat Hubert verbaasd achter)*

MARK: Ha, goedemiddag, Bianca is het niet? *(steekt hand uit)*

BIANCA: *(geeft hem een hand)* Ja, eh, inderdaad. Ik moet even eh... iets eh... Hubert is in zijn kantoor. *(snel af)*

MARK: Zo, die heeft 'm goed zitten zeg!

HUBERT: *(uit kantoor)* Bianca? O, ha, je bent er al.

MARK: Mijn nieuwe collega Marcel, die stuurde me, het is namelijk twee uur.

HUBERT: *(vrolijk, klopt Mark op de schouder)* Ja, dat is Marcel zoals ik hem ken, altijd stipt op tijd. Dat is precies de reden dat ik hem hier wilde hebben. Zet je horloge maar goed jongen, als deze vent je op sleeptouw neemt, dan kun je maar beter goed bij de tijd zijn. Haha, bij de tijd zijn... snap je 'm *(lacht hartelijk om zijn eigen grap)* Waarom komt Marcel zelf eigenlijk niet?

MARK: Hij zei dat hij al weet wat er van hem wordt verwacht en dat hij het druk had.

HUBERT: O, oké. Heb je de opslagruimte al gezien? Dat wordt natuurlijk vooral jullie terrein.

MARK: Bedoel je dat koude hok met al die lege stellingkasten?

HUBERT: *(verontschuldiging)* De verwarming, ja, daar wordt aan gewerkt. En de voorraad, die komt later vanmiddag binnen. Goed, zullen we eerst maar eens een kopje koffie doen? De dames van het belteam komen om half drie, maar ik wilde eerst even wat zaken bespreken over jullie werkzaamheden. Wanneer we beginnen en welke tijden enzo...

MARK: *(loopt naar koffieapparaat)* Zal ik maar even een bakkie zetten?

HUBERT: Niet hier. Jullie hebben een eigen koffieapparaat in de kantine. Kom maar mee. *(af, gevolgd door Mark)*

MARK: *(terwijl hij af gaat)* Tuurlijk, de dames en heren worden strikt gescheiden... er zou ook maar toevallig net iets wel leuk zijn aan dit werk.

BIANCA: Ja, tot zo. *(op)* Pfff, gelukkig nog even uitstel. Kan ik nog even oefenen op mijn blijе gezicht. *(oefent verschillende glimlachjes en handgebaren)* Bah. Ik dacht toch echt heel even dat het een ring zou zijn. Waar wacht die vent toch op?! We gaan al bijna drie maanden samen. ... Met zijn tweede vrouw trouwde hij na twee weken al. Hm... misschien dat die flitsscheiding en de paar tonnen die ze hem afhandig heeft gemaakt hem niet zo goed bekomen zijn. ... Maar drie keer is scheepsrecht zeg ik telkens, dus ik moet wel de perfecte vrouw voor hem zijn. En anders wel voor zijn portemonnee... Wij zijn nu al dikke vriendjes. *(lacht)*

KATRIEN: *(ondertussen op)* Goedemiddag, is daar iemand?

BIANCA: *(geschrokken)* Ja, hier, ik ben er.

KATRIEN: Een geit?

BIANCA: Pardon!

KATRIEN: Sorry, ik dach effe dat ik hier een geit hoorde blaten. *(wil een hand geven)*

BIANCA: *(beledigd kin omhoog, geeft geen hand)* Ik ben de vriendin van de directeur. JOUW directeur.

KATRIEN: *(niet onder de indruk)* O, je zou anders zo z'n dochter kenne weze.

BIANCA: *(geïrriteerd)* En jij zijn moeder.

KATRIEN: Nou, was jij me kleindochter zeker, ha'k je nou mooi een draai om de oren gegeven.

BIANCA: Pfff, je kunt me maar beter te vriend houden weet je, straks ben je je baantje al kwijt voordat je begonnen bent.

KATRIEN: *(met veelbetekenende knipoog)* Pas jij nou maar op da je die portemonnee nie kwijtraak.

BIANCA: *(schrikt)* Ik... jij hebt... eh...

BERRY: *(op)* Goedemiddag dames. Ik ben op zoek naar ene Hubert, is die er ook? Ik kom hier voor de opening van het nieuwe callcenter.

KATRIEN: *(geeft haar een hand)* Goedemiddag. Ik ben Katrien, je collega en deze jonge geit eh... dame, is het liefje van de Hubert die je zoekt.

BIANCA: *(negeert Katrien, geeft Berry een hand)* Ik ben Bianca, toekomstige **vrouw** van Hubert.

BERRY: (*beetje verbaasd*) Echt? Ik had Hubert toch een stukje ouder ingeschat toen ik hem aan de telefoon sprak.

KATRIEN: (*lacht*) Dat had je prima ingeschat hoor! Hij is al een eindje in de 40 dach ik. Beetje vroeg met z'n midlife crisis, dat wel.

HUBERT: (*op*) Goedemiddag dames, fijn dat jullie er ook al zijn. (*voorstellen*) Ik mis nog één persoon. Miranda zou hier ook komen vandaag. Over een paar dagen dan komt ook Hetty, zij kon er helaas niet bij zijn vandaag, ze is nog op vakantie. En dan ben ik nog bezig met een sollicitante.

KATRIEN: (*kijk rond*) Eh... nie om bijdehand te doen of zo hoor, maar ik zie maar vier werkplekken en jij heb t al over vijf mensen as ik t goed geteld heb.

HUBERT: Inderdaad, dat klopt, maar niet iedereen werkt elke dag, dus jullie wisselen elkaar af. (*trots*) We hebben hier dan ook variabele werkplekken gecreëerd. Het is zo ingericht dat iedereen op elke plek zijn werk kan doen. Het maakt dus niet uit wie waar zit en wanneer.

BERRY: (*enthousiast*) Wat een schitterend idee!

KATRIEN: (*niet enthousiast*) Dus as er één een klerezooi van maak, dan ken ik daar de volgende dag lekker in gaan zitte bedoel je?

HUBERT: Nou, we hebben natuurlijk allemaal de verantwoordelijkheid om onze werkplek netjes te houden, ik ga ervan uit dat iedereen die verantwoordelijkheid ook serieus zal nemen.

BERRY: Uiteraard meneer. En anders kunnen we natuurlijk altijd een soort van seniorfunctie in het leven roepen... iemand die dat soort dingen in de gaten houdt en mensen aanspreekt op hun gedrag.

KATRIEN: Ach get ja, zo'n zielig figuur zeker dat constant denkt da ze t beter weet en gaat klikken bij de baas?! Nou, daar zit ik nie op te wachten hoor!

HUBERT: Dat is misschien ook helemaal niet nodig. Laten we er eerst maar van uit gaan dat iedereen zich netjes gedraagt en rekening houdt met zijn collega's.

BIANCA: En anders kom ik toch zo af en toe eens op kantoor voor controle?

KATRIEN: Kijk, da is nou precies wat ik bedoel.

HUBERT: Nou eh, dames, laten we nu niet op de zaken vooruit lopen.

MIRANDA: (*op*) Hallo hallo. Sorry dat ik zo laat ben. (*geeft Hubert een hand*) Hoi Hubert, leuk je weer te zien. En dit moeten dan mijn collega's zijn, aangenaam kennis te maken. (*kijkt rond*)

BIANCA: Nou, ik ben...

MIRANDA: Tjonge, wat een nieuwe ruimte zeg, het ruikt ook nog zo nieuw allemaal. Wel heel nieuwerwets ook zeg, wow, mooie

computers! Nog wel een beetje kaal hè, maar daar gaat vast nog wel wat aan gebeuren.

BIANCA: Ja, inderdaad. Daar ga ik voor zorgen. *(geeft een hand)* Ik ben Bianca, partner van Hubert.

MIRANDA: Aangenaam. Ik had geen idee dat Hubert een partner had. Ik dacht dat hij deze zaak alleen zou gaan runnen.

BIANCA: Eh... geen zakenpartner, maar vriendin.

MIRANDA: O, sorry. Tja, dat kan natuurlijk ook.

KATRIEN: Geeft nie hoor. Ik had haar ook voor iets anders aangezien.

BIANCA: *(kijkt haar vuil aan, dan tegen Hubert)* Moeten we de dames niet even uitleggen wat je van hen verwacht?

HUBERT: Goed idee. Zoals jullie weten, gaan morgen de lijnen open en krijgen we telefoontjes binnen van mensen die een bestelling willen plaatsen. Ik heb jullie allemaal bij de sollicitatie natuurlijk al uitgelegd wat jullie functie wordt, maar er komt nog iets bij. Ik verwacht hier het best verkopende callcenter van het bedrijf te worden, binnen een jaar!

BIANCA: Beter dan het callcenter van het hoofdkantoor!

KATRIEN: Zo zo, toe maar.

BERRY: *(overdreven enthousiast)* Wat een uitdaging. Ik heb er nu al zin in!

HUBERT: En om ervoor te zorgen dat jullie niet alleen zo veel mogelijk bestellingen opnemen, wil ik jullie ook opleiden tot verkoopmedewerkers. Dat betekent dat jullie bij elke bestelling proberen nog iets extra's te verkopen.

MIRANDA: Hoe moeten we dat voor elkaar krijgen?

HUBERT: Nou, daar krijgen jullie dus een opleiding voor. Deze opleiding duurt vier uur en dat is dus wat we hier vandaag komen doen.

MIRANDA: Goh, maar vier uur? Wauw zeg, dat je in zo'n korte tijd kan leren hoe je iemand iets aan moet smeren. *(lacht hartelijk om zichzelf)*

KATRIEN: Sommige mense hebbe t van nature. *(kijkt Bianca veelbetekenend aan)*

HUBERT: Goed dames, laten we naar de opleiding gaan, deze wordt gegeven in het collegegebouw hier een paar straten verderop.

BERRY: En hoe zit het met de opleiding van die Hetty en de sollicitante? Als je zo'n bijzonder doel wilt nastreven, moeten natuurlijk wel alle medewerkers volledig inzetbaar zijn.

KATRIEN: (*tegen zichzelf*) Pffff, dit mens werkt me nu al op de zenuwen.

HUBERT: Daar is aan gedacht. Hetty en de sollicitante gaan later met z'n tweetjes de opleiding nog doen. Zo snel mogelijk uiteraard. (*wijst naar de deur*) Dames... (*Hubert als 1e af, gevolgd door rest. Berry een na laatst, Katrien laatst*)

BERRY: Ik ruik carrièremogelijkheden!

KATRIEN: Ik ruik arrogantie!

MARK: (*op*) Nou, dat was erg nuttig...NIET! Maar in ieder geval weet ik waar ik vanaf morgen de meeste dagen van de week door ga brengen. Nou... ik word met de minuut vrolijker. Goed, dan zal ik de boel maar af gaan sluiten, er valt verder toch niets te doen. Of zal ik nog even een kijkje nemen in het kantoor van de baas? Ik ben wel benieuwd hoe dat eruit ziet. (*loopt stukje richting kantoor maar bedenkt zich*) Toch maar niet. Bovendien zal ik vast snel genoeg een keer uitgenodigd worden... voor een leuke opslag ofzo! (*we horen Mark achter nog roepen*) Marcel, ga je mee?!

DOEK

EINDE EERSTE SCÈNE VAN HET EERSTE BEDRIJF

Tweede scène

Tweede scène begint met Miranda en Katrien allebei achter een computer (tegenover elkaar, Miranda met haar rug naar de deur van het magazijn). Hubert zit achter zijn bureau en Berry zit tegenover hem (zij zijn druk in gesprek, maar zonder geluid).

KATRIEN: (*zucht*) Wat is 't rustig zeg! Zo komme we dag toch nie door?!

MIRANDA: Misschien kunnen we een beetje lol maken. Weet jij een leuke grap?

KATRIEN: Een leuke grap? Ha, nou die ken ik wel, maar of da ook verstandig is...

MIRANDA: (*nieuwsgierig*) Wat dan? Vertel!

KATRIEN: Nou kijk. Als er straks eindelijk iemand belt, ben ik as eerste aan de beurt, want jij heb net nog telefoon gehad. Dan neem ik op en ik ken je belove dat die persoon heel snel weer ophang. Tenzij het een vrouw is, want dan gaat de vlieger niet op. Hij zal dan opnieuw belle en dan krijg jij m. Dan doe je hetzelfde as ik, oké?!

MIRANDA: (*kijkt onnozel*) Ik snap er niets van. (*de telefoon van Katrien rinkelt*)

KATRIEN: Let maar op, dan snap je t vanzelf. (*neemt op, met zwoele stem*) Hallo... zeg u het maar. ... Dag meneer Frederiks, wat ken ik voor u doen? ... Maar meneer Frederiks, waarom belt u mij voor zoiets, ik ken u iets veel leukers aanbieden... Meneer Frederiks? Hallo? (*begint te lachen*) Hij heb al opgehange. Die is zich kapot geschrokke.

MIRANDA: (*lacht ook*) En die denkt dat ie een verkeerd nummer had en belt opnieuw en dan... (*haar telefoon rinkelt*) O stik... eh... o verrek... hoe...

KATRIEN: Gewoon rustig, gewoon doen zoals ik dee.

MIRANDA: (*haalt diep adem, neemt tel op, met zwoele stem. Terwijl zij belt komt Mark op*) Hallo... zegt u het maar. ... Dag meneer Frederiks, wat kan ik voor u doen? ... Maar meneer Frederiks, waarom belt u mij voor zoiets, ik kan u iets veel leukers aanbieden... Meneer Frederiks? Hallo?

KATRIEN: (*lacht*) Nou, die durft niet meer te bellen vandaag!

MARK: Nee, dat zou ik ook niet durven.

MIRANDA: (*schrikt zich rot, kijkt om*) Mark! Wat doe jij hier?! Hoe lang sta je daar al?

MARK: (*glimlacht*) Lang genoeg.

MIRANDA: *(tegen Katrien, boos)* Had je me niet even kunnen waarschuwen! Ik schaam me rot!

KATRIEN: *(nalachend)* Sorry.

MARK: Hebben jullie dit geleerd bij de telefoontraining?

KATRIEN: *(lacht)* Ja, met deze techniek schijnen de verkoopcijfers enorm te stijge.

MARK: *(lacht)* Ja, dat kan ik me voorstellen.

MIRANDA: *(geïrriteerd)* Nou lach maar, maar ondertussen heeft die arme man mooi opgehangen en hebben we helemaal niets verkocht! *(kribbig tegen Mark)* Wat kom je hier eigenlijk doen?

MARK: Nou, ik wou graag een pen lenen, de mijne heeft het begeven.

MIRANDA: *(wijst, kortaf)* Daar in de kast.

MARK: *(buiging)* Dank u vriendelijk. *(gaat in de kast op zoek naar een pen)*

HUBERT: Oké, ik denk dat we het zo maar moeten doen.

BERRY: *(staat op, blij)* Dank je Hubert. Ik zal je niet teleurstellen.

HUBERT: *(staat ook op)* Mooi, laten we dan allebei maar weer eens aan het werk gaan.

BERRY: Natuurlijk. *(kantoor uit)*

HUBERT: *(gaat weer zitten)* Eens kijken... wat was ik ook alweer aan het doen? *(gaat verder achter computer, kijkt nog even op)* Interessant!

BERRY: *(tegen Mark)* Wat doe jij hier?

MARK: Tjonge, jullie zien mij allemaal niet graag hè?!

KATRIEN: *(lachend)* Ik wel hoor!

MARK: *(vrolijk)* Dank je... denk ik.

BERRY: Jullie van het magazijn hebben hier niets te zoeken toch?!

MARK: Jullie van het magazijn?! Ik heb gewoon een naam hoor. *(steekt hand uit)* Mark aangenaam. Ik kom voor een pen.

BERRY: Je naam interesseert me niks. Pak een pen en wegwezen hier.

KATRIEN: Nou zeg, we zijn gewoon collega's hoor. We kenne best een beetje aardig tege mekaar weze.

BERRY: Daar hebben we helemaal geen tijd voor, er moet gewerkt worden.

KATRIEN: *(begint boos te worden)* Geen tijd voor?! We hebben de hele morgen nog geen tien telefoontjes gehad!

BERRY: *(wordt ook boos)* Nou moet je eens goed luisteren...

MARK: *(heeft pen gevonden)* Ik heb een pen, ik ga weer aan het werk. *(haastig af. Telefoon van Karrien rinkelt)*

KATRIEN: Sorry schat, ik zou graag naar je luistere, maar deze klant wil effe geholpe worde. *(neemt telefoon op)* Goedemorgen, u

spreekt met Katrien Janse van ...wat kan ik voor u doen? ... (*praat verder zonder geluid, druk in gesprek, let niet op de anderen*)

BERRY: Wat moet ik toch beginnen met zulk personeel.

MIRANDA: Nou, dit is nog niets. Je zou eens moeten horen wat ze net gedaan heeft.

BERRY: (*gaat naast haar zitten*) Vertel.

MIRANDA: Nou, moet je horen... (*fluistert verder. Telefoon Hubert rinkelt*)

HUBERT: (*neemt zijn tel op*) Goedemorgen, Hubert hier. ...Ha, die Hetty, fijn je te horen. ... Jullie zijn er. ... Ik kom er direct aan (*uit kantoor. We zien Hetty (met mobieltje) en Edith nu voor het raam van het kantoor langs lopen, kort daarna gevolgd door Bianca*)

BERRY: (*staat gelijk op als Hubert verschijnt*) Hubert, ik moet even met je praten.

HUBERT: Nu even niet Berry, de nieuwe dames komen eraan. (*af*)

BERRY: O, natuurlijk. Prima.

KATRIEN: Dan dank ik u hartelijk voor uw tijd en ik wens u nog een fijne dag verder. (*hangt op*)

BIANCA: (*op, heel vrolijk*) Goedemiddag allemaal. (*anderen antwoorden*)

BERRY: (*kijkt verbaasd*) Ik dacht dat de nieuwe medewerkers aangekomen waren.

BIANCA: Dat klopt, die krijgen eerst een rondleiding door het magazijn. Maar dat is nu niet belangrijk, ik moet jullie iets geweldigs vertellen!

KATRIEN: Je hebt Hubert zo gek gekregen dat ie met je wil trouwen?

BIANCA: (*even helemaal enthousiasme kwijt*) Nee eh... dat eh... (*herpakt zichzelf*) Dat doet er ook niet toe, ik kwam jullie vertellen dat ik vanmiddag ga shoppen.

KATRIEN: En dus?

MIRANDA: Ik snap 'm eerlijk gezegd ook niet helemaal.

BIANCA: Ik ga shoppen... voor jullie! Om het kantoor op te vrolijken natuurlijk!

KATRIEN: (*sarcastisch*) O jippie.

MIRANDA: (*enthousiast*) O wat leuk, geweldig. Ik weet zeker dat het hier flink op te knappen valt. Heb je al ideeën over hoe het moet worden enzo?

BIANCA: O zat. Het wordt echt reuze gezellig hier.

BERRY: (*serieus*) Het is natuurlijk wel een zakelijke werkplek hè, vergeet dat niet.

KATRIEN: Nee, het moet natuurlijk niet te vrolijk worden hier. (*krijgt boze blik van Berry*)

BIANCA: Maar zakelijk hoeft niet saai te zijn. Ik beloof je dat het geweldig wordt. Vanavond nog ga ik de boel hier opfleuren en dan is het morgen net of het jullie eerste dag is hier op het callcenter.

MIRANDA: (*enthousiast*) Mag ik meehelpen? Ik heb vanavond toch niets te doen!

BIANCA: Gezellig! Maar verder niemand hoor, anders heeft iedereen het al gezien voordat het af is.

KATRIEN: Maak je geen zorgen, ik heb nog wél een leven naast m'n werk.

BERRY: (*beetje bezorgt*) Nou, als het allemaal maar niet te overdreven wordt, dan vind ik het prima.

Bianca: (*tegen Miranda*) En wie heeft haar hier de baas gemaakt?!

HUBERT: (*op met Hetty en Edith*) Goedemiddag dames, mag ik jullie voorstellen aan de nieuwe medewerkers: Hetty en Edith. Zij hebben vanmorgen de opleiding Verkoopmedewerkster gevolgd en komen nu even een paar uurtjes met jullie meeluisteren om nog wat meer te leren en een beetje voor te bereiden op de grote dag morgen, want dan gaan ze echt beginnen.

BERRY: Aangenaam kennis te maken dames (geeft beiden een hand). Ik ben Berry, ik zal jullie begeleiden en inwerken.

KATRIEN: (*sarcastisch*) Zo zo, helemaal in je ééntje?!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto